

РЕШЕНИЕ

№ 6489

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7305** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 1982 от 02.06.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 902/2022 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 93 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-025371 от 09.12.2021 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл.174, ал.3, пр.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на Б. А. Т. е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от Б. А. Т. от [населено място], чрез процесуалния му представител-адв. К. Ч., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са нарушение на материалния закон и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, аргументирани с доводи, за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - фактическата обстановка и състава на нарушението били описана неясно в НП, както и че на водача не е връчен талон за медицинско изследване. Поддържа се и наличие на основание за приложението на чл.28 от ЗАНН и определяне на

нарушението като маловажен случай.

В проведеното открито съдебно заседание пред Административен съд София-град, касатора не се явява и не се представлява. В писмено становище пълномощника му - адв.Ч., поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на Софийския районен съд и на потвърденото с решението наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 27.11.2021г. около 20.10 часа в [населено място], на ул.Войнишко въстание в посока ул.П., Б. Т. управлявал МПС марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], като пред № 45 бил спрян за проверка от полицейски служители на ОПП - мл.автоконтрольори И. Н. и Е. С. При проверката му било предложено да бъде тестван с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества и/или техни аналози „D. Т.“ 5000 с № 0069, като водачът отказал. Издаден му е талон за медицинско изследване № 077050 за Военно медицинска академия (ВМА), както и 7 бр.стикери, връчен на нарушителя в 20.40 часа на 07.11.2021 г., със срок на явяване във ВМА до 45 минути от връчването на талона. Касаторът се явил във ВМА в 21.20 часа на 07.11.2021г. като отказал да се подложи на изследване.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение бланков № 555790/07.11.2021 г. от Е. С. - мл.автоконтрольор в ОПП - СДВР, за нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. Акта е връчен на Т., който саморъчно е положил подпис.

Въз основа на така съставения АУАН, началникът на ОПП към СДВР, издал Наказателно постановление №21 -4332-025371 от 09.12.2021 г., с което на Б. Т. за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушения лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Фактическите констатации на СРС са направени след обективен анализ на събраните

по делото доказателства-свидетелските показания на св.С., събраните в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН.

Противно на доводите в касационната жалба, наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение съдържат пълно и ясно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и изчерпателно описание на самото нарушение. Правилна е преценката на въззивния съд и за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление, както и от компетентни органи. По безспорен начин са посочени елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат. Налице е пълно съответствие между отразената в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка и възпроизведената въз основа на цялата административнонаказателна преписка такава в наказателното постановление.

За осъществяване на административнонаказателния състав по чл.174 ал.3 от ЗДвП, е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества едновременно и по двата посочени в чл.174, ал.3 от ЗДвП начина, подробно регламентирани в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези два релевантни отказа са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция: както отказа да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказа за извършване на химико-токсикологично лабораторно изследване.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административно-наказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества и/или техните аналози, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. Б. Т. е поканен да бъде изпробван за употреба с техническо средство, но е отказал. Не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване, като се е явил във ВМА за медицинско изследване, но е отказал да му бъде извършено такова.

За извършеното нарушение е наложено предвиденото за него кумулативно определено административно наказание и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, съдът, намира че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1982 от 02.06.2022 г., постановено по н.а.х. дело
№ 902/2022 г., по описа на Софийския районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.